

arxaia-latinika.gr

ΑΝΑΦΟΡΙΚΕΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ

Περιλαμβάνει:

- ὅς-ἥ-ὅ (=ο οποίος-α -ο)
- ὅσπερ-ἥπερ-ὅπερ (=ο οποίος ακριβώς που)
- ὅστις-ἥτις-ὅ,τι (=όποιος)
- ὁπότερος-ὁποτέρα-ὁπότερον (=όποιος από τους δύο)
- ὅσος-ὅση-ὅσον
- ὁπόσος-ὁπόση-ὁπόσον (=όσος)
- οἷος-οἷα-οἷον (=τέτοιος που)
- ὁποῖος-ὁποῖα-ὁποῖον (=όποιας λογής)
- ἡλίκος-ἡλίκη-ἡλίκον (=όσο μεγάλος)
- ὀπηλίκος-ὀπηλίκη-ὀπηλίκον (=όσο μεγάλος)
- ὁποδαπός-ὁποδαπή-ὁποδαπόν (=από ποιον τόπο)

Α. ὅς-ῆ-ὄ

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ὅς	ῆ	ὄ
Γεν.	οὔ	ῆς	οὔ
Δοτ.	ῶ	ῆ	ῶ
Αιτιατ.	ὄν	ῆν	ὄ
Κλητ.			
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	οῖ	αῖ	ᾶ
Γεν.	ῶν	ῶν	ῶν
Δοτ.	οῖς	αῖς	οῖς
Αιτιατ.	οὔς	ᾶς	ᾶ
Κλητ.			

arxaia-latinika.gr

Β. ὅσπερ-ῆπερ-ὄπερ

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ὅσπερ	ῆπερ	ὄπερ
Γεν.	οὔπερ	ῆσπερ	οὔπερ
Δοτ.	ῶπερ	ῆπερ	ῶπερ
Αιτιατ.	ὄνπερ	ῆνπερ	ὄπερ
Κλητ.			
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	οῖπερ	αῖπερ	ᾶπερ
Γεν.	ῶνπερ	ῶνπερ	ῶνπερ
Δοτ.	οῖσπερ	αῖσπερ	οῖσπερ
Αιτιατ.	οὔσπερ	ᾶσπερ	ᾶπερ
Κλητ.			

Γ. ὅστις-ἥτις-ὅ,τι

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ὅστις	ἥτις	ὅ,τι
Γεν.	οὗτινος/ ὅτου	ἥστινος	οὗτινος/ ὅτου
Δοτ.	ὥτινι/ ὅτω	ἥτινι	ὥτινι/ ὅτω
Αιτιατ.	ὄντινα	ἥντινα	ὅ,τι
Κλητ.			
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	οἷτινες	αἷτινες	ἅτινα/ ἅττα
Γεν.	ῶντινων	ῶντινων	ῶντινων
Δοτ.	οἷσισι(ν)	αἷσισι(ν)	αἷσισι(ν)
Αιτιατ.	οὔστινας	ἄστινας	ἅτινα/ ἅττα
Κλητ.			

arxaia-latinika.gr

Δ. ὁπότερος-ὁποτέρα-ὁπότερον

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ὁπότερος	ὁποτέρα	ὁπότερον
Γεν.	ὁποτέρου	ὁποτέρας	ὁποτέρου
Δοτ.	ὁποτέρω	ὁποτέρα	ὁποτέρω
Αιτιατ.	ὁπότερον	ὁποτέραν	ὁπότερον
Κλητ.			
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ὁπότεροι	ὁπότεραι	ὁπότερα
Γεν.	ὁποτέρων	ὁποτέρων	ὁποτέρων
Δοτ.	ὁποτέροις	ὁποτέραις	ὁποτέροις
Αιτιατ.	ὁποτέρους	ὁποτέρας	ὁπότερα
Κλητ.			

Ε. ὅσος-ὅση-ὅσον

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ὅσος	ὅση	ὅσον
Γεν.	ὅσου	ὅσης	ὅσου
Δοτ.	ὅσω	ὅση	ὅσω
Αιτιατ.	ὅσον	ὅσην	ὅσον
Κλητ.			
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ὅσοι	ὅσαι	ὅσα
Γεν.	ὅσων	ὅσων	ὅσων
Δοτ.	ὅσοις	ὅσαις	ὅσοις
Αιτιατ.	ὅσους	ὅσας	ὅσα
Κλητ.			

arxaia-latinika.gr

ΣΤ. ὁπόσος-ὁπόση-ὁπόσον

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ὁπόσος	ὁπόση	ὁπόσον
Γεν.	ὁπόσου	ὁπόσης	ὁπόσου
Δοτ.	ὁπόσω	ὁπόση	ὁπόσω
Αιτιατ.	ὁπόσον	ὁπόσην	ὁπόσον
Κλητ.			
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ὁπόσοι	ὁπόσαι	ὁπόσα
Γεν.	ὁπόσων	ὁπόσων	ὁπόσων
Δοτ.	ὁπόσοις	ὁπόσαις	ὁπόσοις
Αιτιατ.	ὁπόσους	ὁπόσας	ὁπόσα
Κλητ.			

Ζ. οἶος-οἶα-οἶον

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	οἶος	οἶα	οἶον
Γεν.	οἶου	οἶας	οἶου
Δοτ.	οἶω	οἶα	οἶω
Αιτιατ.	οἶον	οἶαν	οἶον
Κλητ.			
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	οἶοι	οἶαι	οἶα
Γεν.	οἶων	οἶων	οἶων
Δοτ.	οἶοις	οἶαις	οἶοις
Αιτιατ.	οἶους	οἶας	οἶα
Κλητ.			

arxaia-latinika.gr

Η. ὁποῖος-ὁποῖα-ὁποῖον

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ὁποῖος	ὁποῖα	ὁποῖον
Γεν.	ὁποῖου	ὁποῖας	ὁποῖου
Δοτ.	ὁποῖω	ὁποῖα	ὁποῖω
Αιτιατ.	ὁποῖον	ὁποῖαν	ὁποῖον
Κλητ.			
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ὁποῖοι	ὁποῖαι	ὁποῖα
Γεν.	ὁποῖων	ὁποῖων	ὁποῖων
Δοτ.	ὁποῖοις	ὁποῖαις	ὁποῖοις
Αιτιατ.	ὁποῖους	ὁποῖας	ὁποῖα
Κλητ.			

Θ. ήλικος-ήλικη-ήλικον

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ήλικος	ήλικη	ήλικον
Γεν.	ήλικου	ήλικης	ήλικου
Δοτ.	ήλικω	ήλικη	ήλικω
Αιτιατ.	ήλικον	ήλικην	ήλικον
Κλητ.			
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ήλικοι	ήλικαι	ήλικά
Γεν.	ήλικων	ήλικων	ήλικων
Δοτ.	ήλικοις	ήλικαις	ήλικοις
Αιτιατ.	ήλικους	ήλικας	ήλικά
Κλητ.			

arxaia-latinika.gr

Ι. όπηλίκος-όπηλίκη-όπηλίκον

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	όπηλίκος	όπηλίκη	όπηλίκον
Γεν.	όπηλίκου	όπηλίκης	όπηλίκου
Δοτ.	όπηλίκω	όπηλίκη	όπηλίκω
Αιτιατ.	όπηλίκον	όπηλίκην	όπηλίκον
Κλητ.			
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	όπηλικοί	όπηλίκαι	όπηλικά
Γεν.	όπηλίκων	όπηλίκων	όπηλίκων
Δοτ.	όπηλίκοις	όπηλίκαις	όπηλίκοις
Αιτιατ.	όπηλίκους	όπηλίκας	όπηλικά
Κλητ.			

Ι.α. ὀποδαπός-ὀποδαπή-ὀποδαπόν

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ὀποδαπός	ὀποδαπή	ὀποδαπόν
Γεν.	ὀποδαποῦ	ὀποδαπῆς	ὀποδαποῦ
Δοτ.	ὀποδαπῶ	ὀποδαπῇ	ὀποδαπῶ
Αιτιατ.	ὀποδαπόν	ὀποδαπήν	ὀποδαπόν
Κλητ.			
	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		
Ονομ.	ὀποδαποί	ὀποδαπαί	ὀποδαπά
Γεν.	ὀποδαπῶν	ὀποδαπῶν	ὀποδαπῶν
Δοτ.	ὀποδαποῖς	ὀποδαπαῖς	ὀποδαποῖς
Αιτιατ.	ὀποδαπούς	ὀποδαπάς	ὀποδαπά
Κλητ.			

Συσχετικές αντωνυμίες

Συσχετικές λέγονται οι ερωτηματικές, οι αόριστες, οι δεικτικές και οι αναφορικές αντωνυμίες, γιατί έχουν κάποια σχέση μεταξύ τους. Σε κάθε ερωτηματική αντωνυμία αντιστοιχεί μία από τις άλλες:

Π.χ. Ερωτηματική: τίς;

Αόριστες: τίς, οὐδείς, μηδείς, πᾶς, ὁ δεῖνα, ἔνιοι, ἕκαστος, ἄλλος

Δεικτικές: ὅδε, οὗτος, ἐκεῖνος

Αναφορικές: ὅς, ὅστις, ὅσπερ

Μία **πλάγια ερωτηματική πρόταση** που εισάγεται με αναφορικές αντωνυμίες ή αναφορικά επιρρήματα μεταφράζεται με τις συσχετικές ερωτηματικές αντωνυμίες ή τα συσχετικά ερωτηματικά επιρρήματα:

Π.χ. ὅστις, ὅς =τίς;, οἷος, ὁποῖος=ποῖος;, ὁπότερος=πότερος;, ὅπου=ποῦ;, ὁπόθεν=πόθεν; ἥ=πῇ;